

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 25 Maja v. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Dokończenie Opini Rady Państwa względem xiąg zaprzeczeń i rozwiązań. (Ob. N. poprzednia- jacy.)

§ 4. Każda Kommissya obowiązana w tey gubernii, gdzie jest ustanowiona, przezrzeć wszystkie w powszechności xięgi zaprzeczeń i rozwiązań, w Izbie Sądu Cywilnego znajdujące się, zaczynając od początkowego zaprowadzenia tych xiąg do 1823 roku; sprawdzić artykuły zaprzeczenia z artykułami rozwiązań; zrobić ich zgodzenie, i te z nich, które się okażą z dokumentów, takż podług xiąg wchodzących i wychodzących, rozwiązaniami, znikczemnić; tych zaś, które zostają nierozwiązanemi, ułożyć xięgę podług formy, tu przyłączoney.

§ 5. Dla tego Izby Cywilne tych gubernii, gdzie ustanawiają się Kommissye, mają dostarczyć Kommissyom jak same xięgi, tak i wszystkie dokumenta, na których oparte są zaprzeczenia i rozwiązania. Przy ożem Kommissye, po z niesieniu się z Izbami, nie zaniebują tak się urządzać, ażeby złożenie zbiorów w Kommissyach, hynaymniey nie zatrudniało u-kuteczniania sprawek w interessach potocznych w Izbach

§ 6. Kommissye Moskiewska i Kijowska, ukończywszy poruczone sobie dzieło, przesłaż zbiory swe do Kommissyi St. Petersburskiej, która porówna zbiory te ze swojemi.

§ 7. Przy tem sprawdzaniu Kommissya St. Petersburska, dostrzegłszy różnicy albo sprzeczności między jednym zbiorem a drugim, przez zniesienia się swoje tak z Kommissyami, jako i z temi miejscami, od których wyszły zaprzeczenia albo rozwiązania, ma postarać się wyswiecić te artykuły, a tak ze trzech zbiorów zrobi się jeden ostateczny.

§ 8. Ostateczny ten zbiór Kommissya St. Petersburska ma przedstawić Ministrowi Sprawiedliwości, dla wydrukowania w Typografii Rządzącego Senatu.

§ 9. Po wydrukowaniu zbior ten ma być rozesłany do wszystkich Izb Cywilnych, z zaleceniem, ażeby z nim porównały xięgi, u siebie znajdujące się, i jeśli znajdą się w nich jakiegokolwiek artykuły, z tym powszechnym zbiorem niezgodzące się, przeto wypisy takowych artykułów Izby mają przesłać do Kommissyi St. Petersburskiej.

§ 10. Z tych wypisów, po należytem ich przeyrzeniu i sprawdzeniu, Kommissya St. Petersburska, ułożywszy artykuły dodatkowe z alfabetem, przedstawi je Ministrowi Sprawiedliwości dla wydrukowania w typografii Rządzącego Senatu, w kształcie dodatku do zbioru.

§ 11. Takim sposobem zbiór xiąg zaprzecznych, będąc dwókrrotnie sprawdzany, naprzód w Kommissyi St. Petersburskiej, a potem we wszystkich Izbach Cywilnych, ma być wydany w dostateczney liczbie exemplarzy, do powszechnego użycia, i rozesłany dla sprawek i przewodnictwa do wszystkich urzędów, w których się utwierdzają akta wieczyste.

§ 12. Kommissye mają rozpocząć swe działania od początku 1823 roku, dwie z nich, Moskiewska i Kijowska, mają być zamknięte, jak tylko Sankt Petersburska przedstawi ostateczny zbiór Ministrowi Sprawiedliwości; ostatnia zaś z nich przedtuzać ma swe prace, dopóki nie zostanie ukończone sprawdzenie we wszystkich guberniach. Termin tego sprawdzenia naznacza się sześć mie-

sięcy, licząc od dnia otrzymania w każdej Izbie Cywilney drukowanych zbiorów.

§ 13. Terminu prac Kommissyy nie naznacza się; ale Minister Sprawiedliwości nie zaniebda ustanowić porządku dozoru i odpowiedzialności w szybkim odbywaniu poruczonego im dzieła.

Na tych prawidłach własną JEGO CESARSKIEY MOŚCI ręką napisano tak:

Car'skie Sieło 18 marca 1823 roku. *Ma być podług tego.*
ALEXANDER.

Etat Kommissyy stanowiących się dla wyswie- cenia będących teraz zaprzeczeń na majątkach.

	Liczba ludzi.	Płacy	
		Inde- m.	Wszyst. kim.
<i>w St. Petersburgu</i>			
Prezydent - - - - -	1	1350	1350
Członkom - - - - -	2	900	1800
Sekretarz (piśmowoditel) - - -	1	750	750
Na oficyalistów kancelaryi, posłu- gaczów i rozchody - - - - -	—	—	5000
			8900
<i>w Moskwie.</i>			
Prezydent - - - - -	1	1000	1000
Członkom - - - - -	2	750	1500
Sekretarz (piśmowoditel) - - -	1	600	600
Na oficyalistów kancelaryi, posłu- gaczów i rozchody - - - - -	—	—	4000
			7100
<i>w Kijowie.</i>			
Prezydent - - - - -	1	840	840
Członków - - - - -	2	600	1200
Sekretarz (piśmowoditel) - - -	1	500	500
Na oficyalistów kancelaryi, posłu- gaczów i rozchody - - - - -	—	—	3600
			6040
A na wszystkie trzy Kommissye -	—	—	22 040
			rubli

Na tym etacie własną JEGO CESARSKIEY MOŚCI ręką napisano tak: *Ma być podług tego*
Car'skie Sieło 18 d. 1823 roku. ALEXANDER.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 27 maja.

Wypis z protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.
z Bożey Łaski

MY ALEXANDER I,
CESARZ WSZECH ROSSYY, KRÓL POLSKI
etc. etc. etc.

Zważywszy pomyslnie skutki z zaprowadzenia biletów kassowych, tak w byłem Xięztwie Warszawskiem, jak i w innych krajach;

Chcąc przez ten środek ułatwić i ożywić obieg wartości w Naszém Królestwie Polskiem; postanowiliśmy i stanowimy, co następuje:

Art. 1. Utworzona będzie na całe Królestwo Polskie ilość biletów kassowych, wyrównywająca summie szesnastu milionów złotych polskich.

Art. 2. Pewność biletów kassowych, zabezpieczamy na wszystkich dochodach stałych Królestwa. W budżecie konstytucyynym, przeznaczymy fundusz na ich umorzenie.

Art. 3. Będzie cztery klasy biletów kassowych, to jest:

Klasa A.

1,800,000 sztuk biletów pięćdziesięciu-złotowych 9,000,000.

Klasa B.

400,000 sztuk biletów dziesięcio-złotowych
4,000,000.

Klasa C.

40,000 sztuk biletów pięćdziesięcio-złotowych
2,000,000.

Klasa D.

10,000, sztuk biletowych stu-złotowych 1,000,000.

Art. 4. Bilety pięć-złotowe będą koloru granatowego:

Dziesięcio-złotowe, koloru czerwonego;

Bilety pięćdziesięcio i sto-złotowe będą białe.

Forma i szczególne znamiona biletów kassowych osobną uchwałą Namiestnika przepisane będą.

Art. 5. Bilety kassowe służyć mają ukazicielowi, który zawsze za prawego właściciela uważanym będzie.

Art. 6. Bilety kassowe nie przynoszą żadnej prowizyi.

Art. 7. Ustanowiona będzie w Warszawie kassa wymiany, i osobnym opatrzona funduszem.

Art. 8. Bilety kassowe w takiej tylko ilości w obieg puszczane będą, jaką kassa wymiany, w miarę posiadanego funduszu, eskontować będzie mogła.

Art. 9. Bilety kassowe będą mogły być wymieniane na gotowe pieniądze. Kassa wymiany płacić będzie gotowizną każdy bilet, który jej przyniesionym zostanie, za potrąceniem trzech groszy od pięciu złotych. Taż kassa, na żądanie każdego, zamieniać będzie bezpłatnie bilety sto i pięćdziesięcio złotowe, na pięć i dziesięcio-złotowe, lub nawzajem.

Art. 10. Kassa wymiany otwarta będzie w poniedziałki, wtorki, środy, czwartki i piatki od godziny dziewiętej rano do pierwszej z południa, wyjąwszy dni świąteczne.

Art. 11. Wszystkie podatki i dochody, jakiego bądź rodzaju, tak stałe, jak i niestałe, będą mogły być płacone do kass skarbowych, zarówno w monęcie brzęczącej lub biletach kassowych, bez żadnego potrącenia.

Art. 12. Nawzajem wszelkie wypłaty z kass skarbowych uskuteczniatę będą, bądź w gotowiznie, bądź w biletach kassowych. Miara zapasów tak gotowizny, jak biletów w każdej kassie, służyć będzie za podstawę stosunku, zachowywać się mającego we wszelkich jej wypłatach.

Art. 13. Przy uiszczaniu należności, wynikających z kontraktów, kupna i sprzedaży lub z innych tego rodzaju układów między prywatnemi, nikt nie będzie mógł być przymuszany do przyjmowania biletów kassowych, jeżeli ten rodzaj zapłaty wyraźnie w układzie zastrzeżonym nie był.

Art. 14. Bilety kassowe sporządzone będą w Petersburgu pod Naszym bliższym dozorem, przez osoby przysięgłe i w obecności delegowanego przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu Królestwa Polskiego urzędnika. Bilety te będą ułożone w xięgi, które zostaną wręzione temuż delegowanemu. Nasz zaś Minister Przychodów i Skarbu Królestwa Polskiego, odebrawszy takowe xięgi i protokularnie opieczętować kazawszy, złoży je do depozytu kassy jeneralney Królestwa w Warszawie. Za poleceniem pomienionego Ministra, xięgi te będą częściowo wydawane z kassy jeneralney, na sumę, którą za każdą razą Nasz Namiestnik oznaczy, i wręczone Kommissyi nadzwyczajney, na ten cel przez Nas mianowanej, która bilety stemplami, numerem porządkowym i podpisami kommissarzy opatrzy. Tak przygotowane bilety, zostaną z arkuszów wycięte, tak, ażeby grzbiet każdego biletu w xiędze pozostawał, a kommissya nadzwyczajna odda je protokularnie Ministrowi przychodów i skarbu, który niemi według potrzeby kassę jeneralną i kassy wojewódzkie zaopatrzy, xięgi, obeymujące grzbiety biletów, zostaną złożone w kassie wymiany.

Art. 15. Kommissya nadzwyczajna złożona będzie:

Z pięciu Senatorów,

Z pięciu Członków Izby poselskiej,

Z pięciu Członków Rady Stanu, których mianowanie Sobie zachowujemy;

Również zachowujemy Sobie powiększenie liczy-

by kommissarzy, jeżeli doświadczenie tego okaże potrzebę.

Art. 16. Namiestnik Nasz zanominuje prócz tego, na przedstawienie Ministra Przychodów i Skarbu, dwóch controllerów, którzy Kommissyi danyymi będą.

Artykuł 17. W czasie umorzenia biletów kassowych Namiestnik Nasz wybierze:

Trzech Senatorów,

Trzech Członków Izby Poselskiej,

Trzech Członków Rady Stanu,

Trzech Urzędników z Kommissyi rządowej przychodów i skarbu.

Osoby te obecnymi będą operacyi umorzenia biletów, której protokół przedstawiony Nam będzie przez Namiestnika Naszego.

Art. 18. Kierunek wszelkich działań, tyczących się biletów kassowych, poruczamy wyłącznie Naszemu Ministrowi Przychodów i Skarbu, który Nam w tym przedmiocie osobne rapporta półroczne składać będzie, przez pośrednictwo Namiestnika Naszego.

Art. 19. Falszujący bilety kassowe, ich wspólnicy i pomocnicy, równie jak wszyscy, którzyby ułatwiali obieg fałszywych biletów, ulegać będą karom, jakie kodex karny królestwa na fałszujących monetę wymierza.

Ukaranie ich ogłoszone będzie przez pisma publiczne.

Art. 20. Ten, kto pierwszy doniesie jakiej bądź władzy o fałszującym biletu kassowe, odbierze (jeżeli doniesienie jego się sprawdzi) sumę 3000 zł. p. w Warszawie, jeżeli jest mieszkańcem Królestwa, jeżeli zaś mieszka w obcym kraju, wliczy mu ją Minister sprawujący Nasze interesa w tymże kraju. Zachowujemy sobie podwyższyć tę nagrodę na przypadek, gdyby odkryto maszyny lub narzędzia, przeznaczone do fabrykacyi biletów, i któreby mogły im nadać bliższe do prawdziwych podobieństwo.

Art. 21. Bilety zgubione albo zniszczone nie będą wynagradzane.

Każdy bilet splamiony, uszkodzony, lub podarty, będzie przyjmowany w kassach, byleby rozemnieć na nim można napis, wartość, nazwiska Kommissarzy, stemple i numer porządkowy.

Ponieważ znaki wodne, wyrobione w biletach, są najsławniejszą rękojmią ich rzeczywistości, żaden bilet, w którymby znaki te przez podklejenie zakrytymi były, w kassach nie będzie mógł być przyjęty.

Art. 22. Bilety splamione, uszkodzone i podarte, które podług artykułu 21 uznane zostaną prawdziwemi, będą zamiemione w kassie wymiany na bilety nowe.

Art. 23. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczonem byłż ma, Namiestnikowi Naszemu i wszystkim Kommissyom Rządowym, w czem do której należy, polecamy.

Dan w Petersburgu dnia 5 kwietnia 1823 r.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Przydujący

w Kommissyi Rządowej

Przychodów i Skarbu

(podpisano) X. X. Lubecki:

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu,

w Zastępstwie: Jenerał Brygady

Radca Stanu, Dyrektor Jeneralny

(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałm

Minister Sekretarz Stanu, w Zastępstwie

Jenerał Brygady, Radca Stanu

Dyrektor Jeneralny

(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem.

Radca Sekretarz Stanu Jenerał Brygady

(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

M. Badeni.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szeł Bióra

K. Hoffmann.

ANGLIA.

Londyn dnia 9 maja.

(z *Gazety le Conservateur Impartial*.)

P. Wynn broni w każdym względzie postępowania ministrów. Rozumie on, iż jeśli Anglia dała posiłki Hiszpanii, wnetby się stała główną częścią wsparcia: ponieważ Hiszpania nie ma wystarczających sił do prowadzenia wojny.

„Czyliż można pomyśleć bez uczucia bojaźni, rzekł szanowny członek, o ogromnym nateżeniu, którebyśmy uczynić musieli, dla dania odporu 100,000 francuzów, utrzymywanych niezmierną większością narodu hiszpańskiego. Gdyż nie potrzeba więcej tego ukrywać, że ten naród głośno się oświadcza, przeciwko rewolucjonistom za Francją, swą wybawicielką. Żołnierze Ludwika XVIII stali się dla hiszpanów tém, czém nasi byli w epoce obmierzłego najazdu Bonapartego.

P. Leicester powtarza wkrótkości zarzuty, uczynione ministeryum angielskiemu, przez wszystkich mówców opozycyjnych, za zbytęcną jego powolność dla rządu francuzkiego.

Lord Palmerston, minister wojny: „Niech mi będzie wolno zadziwiać się, widząc członków parlamentu angielskiego, zasmuconych ztąd, że krew anglików, nie płynie potokami ku obronie konstytucyi kadykskiej: konstytucyi, która, według zdania wszystkich publicystów Europy, zawiera w sobie wszystkie żywioły bezrządu i zniszczenia. Czyliż bez żartu, niedawno nam przełożono, iżbyśmy uzbrolili okręty, dla przeszkodzenia, straszному wojsku francuzkiemu, przeyścia rzeki Bidassoa, i rozwinięcia się na równinach hiszpańskich, gdzie, w niedostatku dział, tryumfowałyby z przyjęcia, jakie mu sami hiszpani okazują.“

Półkownik Dawis zaczął mówić za wnioskiem P. Macdonalda; ale wnet został zagłuszony okrzykami zamknięcia.

6 lub 7 członków, między którymi znajduje się mer londyński, chcą razem mówić. Z tego powstaje wielka wrzawa; spokojność następuje za rozpoczęciem głosu przez Pana Canninga.

P. Canning odhyla głos nadzwyczajnie długi, ale dla tonu umiarkowanego, który w nim panuje, uwagi godny: „Usiłowaliśmy, rzekł, uskutecznić wielki zamiar, środkami łagodnymi i spokojnymi. Sprzymierzeni w Weronie chcieli działać jako ciało połączone, które przywłaszczyło sobie prawo wdawania się w sprawy hiszpańskie. Oświadczyliśmy, że niemożemy przystąpić do tej zasady, chociażby oświadczenie nasze pociągnęło nawet za sobą rozwiązanie przymierza; ale nie użyliśmy przeciwko nim żadney wymówki, żadney groźby, jakby opozycya mieć chciała. Topy nam posłużyło do ściągnięcia nieprzyjaciół otwartych lub skrytych. Otrzymałszy jedną rzecz w Weronie: że sprzymierzeni nie mówili tak, jak korporacye, lecz napisali i podali oddzielnie swoje noty przeciwko Hiszpanii.

„Francya powróciła z Weroną z przyrzeczeniem warunkowem i domysłowem posiłków, ze strony trzech mocarstw północnych; ale przypadki, zastrzeżone w tym dokumencie, nie nastąpiły; jako to: 1) napadnienie Hiszpanii na Francją; 2) wystawienie na niebezpieczeństwo życia Króla hiszpańskiego i członków jego rodziny; 3) zmienie nie przemocą dynastyi panującej. Żaden z tych warunków nie nastąpił; a Francya, nie temi pobudkami powodowana, prowadzi wojnę w Hiszpanii. A tak trzy mocarstwa nie są obowiązane do dania posiłków Francyi, i nie rozumiem, ażeby jakie późniejsze negocyacye zobowiązały je do tego.

„Układy w Paryżu różniły się zupełnie od werońskich: nie było już rzeczy o stowarzyszeniu się mocarstw, utworzonym z własney powagi, wykonywającym prawo wdawania się na mocy, nie wiadomo jakiej, politycy europejskiej; w Paryżu była raczej rzecz jednego królestwa do drugiego królestwa: zasada wdawania się była, nie mówię więcej lub mniej oburzająca; ale różniła się od tej, o którą dopraszano się w Weronie. To właśnie wyjaśnia, dla czegośmy w Weronie nie podjęli się roli pośredników, nam ofiarowanej, między wiel-

kiem przymierzem a Hiszpanią: bo nie chcieliśmy uznać tak nazwanych praw, sprzymierzenia mocarstw, dając bacność na sprawę Europy. Ale w Paryżu, znaleźliśmy się gotowymi do przyjęcia roli pośredników: ponieważ to było poróżnienie zwyczajne, między królestwem a królestwem.

„Minister, odpowiadając na zarzut mu uczyniony, iż nie trzymał równowagi między Francją a Hiszpanią, podczas układów w Paryżu, odkrywa następujące okoliczności.

„Umyślnie zostawiliśmy Francją w niepewności, względem neutralności naszej, ażeby ją utrzymać w wahanii się względem wojny hiszpańskiej. Postanowiono było, iżby mowa królewska w parlamencie zawierała formalne ogłoszenie ścisley naszej neutralności; ale skorośmy się tylko dowiedzieli o mowie Króla francuzkiego, mianey w izbie deputowanych, zgodzono się, ażeby wyraz neutralności, został opuszczony w mowie królewskiej. Ja to właśnie sam uwiadomiłem o tém sprawującego interessa Francyi, Pana Marcellusa, układając mu nasze pobudki.“ Co się tycze rad, danych Hiszpanii, minister czyni uwagę, że Xiążę Wellington, który je podał, sam był interessowanym; jako właściciel ziemski o los Hiszpanii, i że się radził jednego z naysilniejszych obrońców wolności hiszpańskiej. Znajdują się ludzie znakomici w Hiszpanii, którzy myślą, iż bez najmniejszego nadwężenia konstytucyi hiszpańskiej, możnaby ją było przeyrzeć: gdyż, podług zdania jednego, okres ośmioletni, przeznaczony na rewizyę, upłynął. P. Canning oddaje pochwałę notom P. San-Miguel, że są napisane w tonie mocnym, szlachetnym i spokojnym, mówi on, iż nie nagania delikatnego uczucia honoru, który zabronił hiszpanom słuchać jakiegokolwiek propozycyi, zmierzającej do odmiany ich konstytucyi; lecz w Anglii ten punkt honoru byłby śmiesznym; Anglia, jako pośredniczka, powinna była brać rzeczy, jak są, i rozważając po prostu napad francuzów, jako niesprawiedliwy i niepolityczny, powinna była jąć się wszystkiego, dla przeszkodzenia wojny, która może wstrząsnąć całą Europę.

„Opozycya, rzekł P. Canning, wystawia nam, że była oszukana przez ministeryum francuzkie. To ministeryum, podług opozycyi, zawsze dążyło do swego celu, i omamiło nas, wydając się różnem. Nie, rzekł P. Canning, ministeryum francuzkie uczyniło wielkie ofiary dla pokazania się stałym. Gdy P. Montmorency, zostawszy nagrodzony tytułem Xięcia, wystąpił wnet z ministeryum, bezwątpienia byliśmy naczas w błędzie, lecz razem z całym światem. Rozumieliśmy, że to oznaczało odmianę względem pokoju lub wojny, ale to była jedyna istotna zmiana, że spór o rzecz Europy, stał się rzeczą Francyi. Pan Montmorency, który o tem traktował, jak o rzecz europejskiej, i który przyjął na się obowiązki w tym duchu, postąpił jako człowiek honorowy, oddalając się, skoro postrzegł, że rzecz uważaną była podług inney zasady... Czytając z uwagą noty Pana Chateaubriand, każdy może postrzedz znaczną różnicę między notami jego poprzednika. P. Montmorency gniewa się, skoro mu tylko zaprzeczają, że to jest sprawa Europy. P. Chateaubriand uważa tę sprawę zupełnie za rzecz Francyi. Prawda, że próbował zrobić pewny rodzaj compromissu, nazywając ją zupełnie sprawą Francyi, i zupełnie europejską, wyrazi, które nam nieco trudno nawet tu zrozumieć, albowiem trzymamy się jeszcze prawideł przestarzałych dawney Logiki.

„Ponieważ wymieniłem P. Chateaubriand, i ponieważ niektóre z mych wyrazów, względem niego, źle były wytłumaczone, widzę potrzebę oświadczyć, że mając honor, znać go osobiście, chowam dla niego uczucia szacunku i poważenia. Uwielbiam jego talenta, wiem, że to jest człowiek, którego honor nie poniosł najmniejszey skazy: mam go za zdanego do pełnienia należycie swego urzędu.

Londyn dnia 15 maja.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Wiadomo, iż po odezwie Xięcia Angoulême, ustały starania Anglii o utrzymanie pokoju mię-

dzy Francją a Hiszpanią. Teraz jednak, jak twierdzą, gabinet angielski ofiarował znowu pośrednictwo swoje dla przyjacielskiego pojednania obu stron wojujących.

Odbierane wiadomości o rozruchach w Irlandyi, wzbudzają coraz większą obawę.

Na wczorajszej sessyi izby wyższej, Hrabia Grey domagał się złożenia pism urzędowych, względem zabrania statku hiszpańskiego *Nueva Veloz Mariana*, przez okręt wojenny francuzki *Jean Bart*, względem zobowiązań mocarstw lądowych do wspierania Francyi w wojnie z Hiszpanią, i względem warunków lub ustnych układów, do których rząd nasz mógł należeć. Hrabia *Liverpool* oparł się temu żądaniu, jako nieopartemu na żadnej parlamentowej zasadzie. Co się tycze zobowiązań mocarstw sprzymierzonych dla Francyi, oświadczył, iż wszystkie ściągają się tylko do obrony we trzech wymienionych przypadkach. Wniosek Hrabiego Grey bez kreskowania odrzucono.

Dnia 9 b. m. izba niższa zajęła się dalszém słuchaniem świadków o postępowaniu szeryfa w *Dublinie*, a nareszcie odłożyła je do dnia jutrzejszego.

PRUSSY.

Berlin dnia 19 maja.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Słychać, iż Król Jmó wyjedzie w czerwcu do *Töplitz*.

Następujący okólnik (pisze gazeta hamburska) posłano do wszystkich rejencyj w kraju pruskim: „Doświadczenie ze smutkiem przekonano, iż tajne związki uczniowstwa i inne intrygi, pod rozmaitemi kształtami i związkami, trwają ciągle, tak w krajowych, jak zagranicznych uniwersytetach, i nayszkodliwszy, oraz nayszurniejszy mają wpływ na sposób myślenia i moralność uczniów. Lubo do wytepienia tego zlego dzielnego użyto środków, godność jednak i bezpieczeństwo służby królewskiej wyciąga, aby od niej wyłączo- no takich ludzi, którzy wbrew istnjącym przepisom, należeli do podobnych związków i intryg, a przez to zawczasu już okazali swój sposób myślenia, przeciwny naywyższemu przepisom, i opierającemu się na nich porządkowi. Odwołując się do obowiązków, włożonych naywyższym rozkazem gabinetowym N. Monarchy, z d. 12 kwietnia r. z. na ministeryum policyi, zalecam niniejszém Rejencyi Królewskiej, aby przed przyymowaniem auskultatorów i referendaryuszów, przesyłano zawsze wspomnianemu ministeryum świadectwa akademickie osob, zgłaszających się do tych urzędów, iżby rzeczony ministeryum, stosownie do wzmiankowanego naywyższego rozkazu gabinetowego, mogło czuwać nad wyłączeniem członków i uczestników owych związków i intryg, od służby krajowej. Rejencya królewska ma publicznie ogłosić to postanowienie, dla ostrzeżenia młodzieży, udającej się do akademii, i tam się znajdującey, o nieochybnych skutkach uczestnictwa jej do tych zgubnych zdrojności.

W Berlinie d. 10 kwietnia 1825. Minister spraw wewnętrznych i policyi.
(podpisano) *Schuckmann*.

WŁOCHY.

Rzym dnia 28 kwietnia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Wiadomy już jest cel podróży Patryarchy weneckiego do *Rzymu*; ma udać się do *Chili* i piastować tam urząd Legata papieżkiego.

Syn *Lucyana Bonapartego* pojedzie z małżonką swoją do *Bruzelli*, dla odwiedzenia jej matki, a potem, jak słychać, oboje udadzą się do *Józefa Bonapartego* do Ameryki.

Od granic włoskich dnia 26 kwietnia.

(z teyże gazety).

P. Maitland, naczelny kommissarz angielski na wyspach Jońskich, udał się przez Włochy do Anglii. Słychać, iż następcą jego będzie *Lord Hastings*, były wielkorządca w Indyach wschodnich.

D. 1 maja. Gazeta florencka donosi, iż *Xiąże Carignan* przybył d. 27 z. m. do *Liorny*, z małżonką swoją Arcy Xiężniczką *Maryą Teresą*. Popłynie wkrótce do *Marsylii*, z kąd lądem uda się do *Xięcia Angouleme*, i przy nim odprawi kampanią hiszpańską.

TURCYA.

Stambuł dnia 10 kwietnia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Czynione tu ogromne uzbrajania są przeciwko grekom, których duma turecka nie chce nazywać nieprzyjaciółmi, ale *buntowniczymi psami*, których podniesiona ręką Sultana różga, wkrótce ukarze. Niepodobna atoli dociec, co go wstrzymuje od podniesienia tey różgi. Liczne oddziały wojska tureckiego stoją na miejscu, a tymczasem grecy olbrzymim krokiem zbliżają się do końca dzieła swojego. Zaprzeczyć nie można, iż dotąd właściwe wojsko nie działało jeszcze przeciwko grekom. Czy to z pogardy grożącego w Morei niebezpieczeństwa, czy też dla intryg dworskich, lekce ważono powstanie greków. Wszyscy mimowolnie nawet zwracają tu uwagę na posła angielskiego, którego za jedynego teraz pośrednika między Europą a Dywanem poczytują, a ztąd wnoszą, iż należy do wszystkich przedsiębranych środków. Nie podpada wątpliwości, iż rząd angielski odmienił swój sposób myślenia względem greków. Niewiadomo jednak, czyli i jakie *Lord Strangford* podał przełożenie *Reis Effendemu* w tey mierze? Wielu sądzi, iż wszystko ogranicza się tylko na większej łagodności gabinetu londyńskiego względem nieszczęśliwych greków. Inni mniemają, iż wspomniany gabinet utrzymuje Dywan w pewnym politycznym wahaniu się, aby grecy mieli czas urzędzenia swoich władz i wojska, a tym sposobem utworzenia kraju, któregoby naturalny interes łączył z Anglią. Inni nakoniec utrzymują, iż Anglia zawczasu myśli o wpływie na wschodzie Europy.

Długo dochodzą przyczyny pożaru na przedmieściu *Tophano*, i okazało się, iż przypadek i wicher nieszczęście to zrzędziły.

Basza Egiptu ofiarował znowu na przyszłą kampanią flotę swoją na usługi Porty, pod warunkiem oddania wyspy *Kandyi* lub *Cypru* pod rząd jego. Lecz nie zapomniano jeszcze oporu *Ismaela Gibraltara*, który przeszedł zimy nie chciał udać się za flotą turecką do tutejszego portu, ani też handlu, jaki Basza ten prowadzi z grekami, dostarczając im potrzeb wojennych. Nie zezwoli więc Porta na powyższy warunek. Czas pokaże, w jakim sposobie rzeczony Basza należeć będzie do tegorocznych wypadków. Niedawno przybyły z *Alexandryi* do *Stambułu* podarunki dla *W. Sultana* i pierwszych członków Dywanu. Okręty zawiązujące z *Stambułu* bywają dobrze przyymowane w *Alexandryi*, lecz tegoż samego doznają i okręty idryjskie, których niedawno było tam 45, i które ze składów Baszy brały różne potrzebne towary.

Zagadką jest dla każdego, jak flota turecka będzie mogła tego lata działać, gdyż stan jej jest prawdziwie smutny. Musiano gwałtem wziąć znaczną ilość uwiecznionych greków do służby okrętowej: bo nie było matków. Lecz cóż oni uczynią, gdy przyydzie się bić z ziomkami? Każdy muzułman trząsa głową na to pytanie.

Pozwolono drukować. Z polecenia *JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora*.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 25 Maja Roku 1823 v. s.

6cioletnia arenda.

1. Folwark Wiacior w Gubernii Mohylewskiej, w powiecie Siennenskim położony; należący do Funduszu Edukacyjnego wypuszczając się będzie w Gletnią arendowną possessyją od 24 czerwca r. t. przez publiczną licytacją, odbywać się mającą w mieście gubernińskim Mohylewie, w tamecznym Gimnazjum, we trzech terminach, to jest: w pierwszym 7, drugim 12, a trzecim i ostatnim 18 czerwca miesiąca następującego. Ktobykolwiek życzył licytować takowy folwark, ma się jawić do Gimnazjum Mohylewskiego z ewikcyą prawnie sporządzoną na jednoroczną sumę dzierżawną, gdzie przejrzy razem prawidła do licytacji, inwentarz i warunki do kontraktu.

Sekretarz Felix Mierzejewski.

Przeżać domu.

1. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu: Dla przeżać z publicznych targow muirowanego trzypiętrowego domu, w mieście Wilnie na łbarach pod N 47 położonego, M. Łoszewey Majo rowey woysk polskich, z którego pobiera się dochód roczny na uzyskanie starbowey niedoimki, wynikley z dzierżenia w administracyi przez tęż Miłoszewą Kłumszyskiego Starostwa ten Rząd naznaczyszy terminy 10, 11 i 14 przeszłego kwietnia, a 3ci ostateczny we trzy miesiące od dnia wydrukowania, które późney nastąpi w Sankt petersburskich albo Moskiewskich gazetach, wzywiał przez opublikowanie życzących kupić; po takowem wezwaniu na drugi termin jawił się życzący należeć do targow, jeden tylko Andrzej Żelawski; z otrzymanych od Kantoru Sankt petersburskiej i Moskiewskiej Senackiej Typografii świadectw, pokazuje się, że ogłoszenie tego Rządu z wezwaniem życzących kupić dom Miłoszewey, wydrukowano późney a mianowicie dnia 10 marca w Moskiewskich Senackich ogłoszeniach. W skutek tego wydrukowania, przypada termin trzymiesięczny d. 10 następującego czerwca; lecz że w dzień 10 i 11 czerwca przypadają dni tabelne; zatem dla targow na przeżać pomienionego domu naznaczony termin d. 12 czerwca, a zatem życzący do nich należeć zechcą przybywać na ten termin do Gubernialnego Rządu, gdzie okazane będą i uprzednie kondycye. D 23 maja 1823 r.

Assessor Nowicki.

Sekretarz Wiszbički.

Sądy Exdywizorskie.

1. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w majątności Orzechowie JW. Maksymiliana Klotta byłego Chorążego Powiatu Brastawskiego, w skutek Dekretu Remissyjnego Sądu Ziemskiego Powiatu Brast. w roku idącym miesiąca februaryi 20 dnia zapadłego, pierwszo szjadowie przybyszy, przez rezolucją na dniu 16 miesiąca maja zapadłą, udeterminował dzień 6 miesiąca julii do ukończenia dzieła w mieście Sądowym Widzach. Przeto iżby wszyscy kredytorowie i pretensorowie w takowym terminie pretensye swoje pod utratą udowodnioli, przez ninieyszą awizacyą potrzykrotną zawiadamia. Dat 1823 roku miesiąca maja 16 dnia w Orzechowie.

Jan Biegański Prezydent Ziemski Słonimski.
Adam Piotrowicz Sędzia Ziemski Ptu Brast. Exdywizor. Paweł Smigielski Sędzia Ziem. Brast.

Felicyan Alexandrowicz Ziem. Brast. Regent.

1. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski za remissą Sądu Ziemskiego Wileyskiego w roku idącym januaryi 18 dnia przez Departament drugi potwierdzoną, dla usatysfakcyonowania wierzycieli W. Konstantyna Stańskiego Majora woysk Pol. przeznaczony, w terminie z ob-

wieszczenia wypadłym, idque dnia 30 kwietnia zebrawszy się do majątności debitora Osincow, w Wileyskim powiecie sytuowaney, po ułatwieniu czynności pierwszemu szjadowi właściciwych, na słuchanie oczewistey rozprawy dzień 28 listopada idącego 1823 roku przeznaczył, i sądownictwo swoje z powodu niewygodnego infundo teyż majątności pomieszkania, za pozwoleniem remissy i zgodą stron do miasta Powiatowego Wileyki przenosił, iżby więc wszyscy wierzyciele i jakiego bądź tytułu pretensorowie Konstantyna Stańskiego na czas wyrażony przed Sądem Exdywizorskim z wyluszczeniem swych stosunkow stanęli, sub amissione rei zapowiada. Dzieło się 1823 roku maja 2 dnia. Stanisław Świętorzecki Sędzia Ziem. Wiley. Prezydujący Exdywizor. Ignacy Jazwiński Pod. Ziem. Ptu Wiley. Exdywizor. Piotr Swida Pod. Ziem. Ptu Borysow. Exdyw. Michał Łapicki Sądu Ziem. Ptu Wiley. Exdywizor. Regent.

3. Ogłasza się prenumerata na dzieło pod tytułem: Historia początku i postępów poezyi w rozmaitych jey rodzajach napisana przez P. Brown, a na polski język przez A. J. Jurkowskiego przełożona. Dzieło to składające się z piętnastu arkuszy, drukowanych przy końcu następnego miesiąca czerwca wywodzi. Rozkład jego znajduje się w prospektach danych już Publiczności. Biletów na prenumeratę dostać można: w Wilnie przy drukarni XX. Missyonarzów i u samego wydawcy mieszkającego na Dominikańskiej ulicy pod Nrem 410; w Białym Stoku u Kollegialnego Assessora, nauczyciela Matematyki w gimnazjum Adama Jurkowskiego; w Krzemieńcu u Michała Jurkowskiego, dawniey Professora w Krakowie, dziś nauczyciela języka i Literatury greckiey w tamecznym Liceum. Cena kop. 50. Wilno 1823 r. maja 5 dnia.

Bydło tyrolskie i szwajcarskie.

2. Przybyli do tuteyszego miasta Guberskiego Wilna tyrolczyki, Jakub i Stanisław Eder mają sobie za powinność donieść Prześwietnemu Obywatelstwu, iż prócz zamówioney liczby w sprowadzeniu tyrolskiego gatunku bydła rogatego, mają w zwyż do wyprzedania nie tylo tego samego, lecz i gatunek szwajcarskiego. Takowe bydło tak tyrolskie jako i szwajcarskie, ulokowane jest w domie JPana Krzyżanowskiego za Rudnicą Bramą pod N. 251, chcący one widzieć i nabydź, w każdym czasie dnia, do tegoż domu przybyszy, znajdzie dogodność widzenia; zaś o cenie w wyprzedaniu takowego bydła, dowiedzieć się można w Cukierni Frydrycha Markadanteo na przeciw placu, któren powierzenie ma w wyprzedawaniu. Jeżeli zaś komu podoba się uczynić umowę na przetransportowanie w przyszłym roku, to raczy otem zainformować się u tegoż JP. Markadan.

O kompielach widzkich.

2. Niżey podpisana mając odjętą rękę i nogę, przez staranie doktorow troskliwych o zdrowie ludzkie, odzyskałam władzę nogi i za radą ich udałam się do kompieli Widzkich, gdzie po czterdziestu wannach, nabrałam siły tak dalece, iż obumarłą prawie przedtem ręką władać mogłam, a za powrótem do domu zay-

mować się ręcznymi robotami. Po powtórzeniu w roku przeszłym wyż rzeczonych wód, przysłałam do pewnego stanu zdrowia. W czasie bytności mojej w Wiczach, wiele bardzo osob uleczenie swoje przypisywało zbawiennym skutkom wód tych dobroczynnych. Życzyłoby wypadało, aby one powszechną zwróciły na siebie uwagę, i zasłużyły na opinią publiczności, do której tylekroć sprawiedliwych praw nabyły. 1823 r. maja 18 d. Izabella Pietraszewska.

Promulgata dekretu.

2 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski masy JW. Józefa Brzezińskiego Podkomorzego Ziemi Halickiej w miasteczku Jeziorosach w pce Brastawskim położonym, Sądownictwo swoje odbywający, przez niniejszą awizację trzykrotnie w Gazecie Kuryera Lit. ogłaszającą się, zawiadamia wszystkie interessowane strony, że dekret oczewisty w całej sprawie konkursowej postanowiony, na dniu 30 terażniejszego mca maja w miejscu exystencji swojej jurysdykcji ogłaszać zacznie. Dat r. 1823 maja 13 dnia.

Kazimierz Alexandrowicz Pisarz Ziem. Brast. Prez. Exdywizor.

Exdywizya.

2. Na skutek remissy Sądu Ziemskiego Szawel. 1822 xbra 14 dnia nastaley, Sąd Exdywizorski w komplecie do dóbr Milwid Kiecin W. Urszuli Gilwickiej, 1823 apr. 10 dnia zjechawszy, dylacją początkową nakazał, to jest wymiar majątku naznaczył, komportacją papierów na dzień 4 junii 1823 przez wszystkie strony do Kancelaryi Ziemskiej Szawelskiej zadecydował; i rozbiór oczewistej rozprawy na dzień 3ci julii postanowił, jako też że w dniu 10 julii 1823 roku będzie wziętą sprawa do namowy i amissya na niestawiających zapisana, zapowiedział, i dla tego przez Gazetę Kuryera awizuje. 1823 maja 16.

Prezydent Ziem. Szawel. Giedymin. Sędzia Ziem. Szawel. Billewicz. Sędzia Ziem. Szawel. Tomasz Adamowicz.

Wykonanie przysięgi.

2 Sąd czasowy Głównego Litewsko Wileńskiego 2go Departamentu w idącym teraz roku 1823 maja 5 dnia z dekretu w sprawie konkursowej tacy i Exdywizyi funduszu Hryniewiczow nastaley, decydowane Juramenta na dniu 14 maja niektórych stron obecnych wysłuchał: ażeby zaś dalsze nieobecne strony wchodzące do takowej sprawy, za apellacją od Dekretu Sądu Exdywizorskiego w Lantwarowie serowanego, rozsądzoney, też juramenta w przeciągu dwóch miesięcy przed Sądem niniejszym, podług Roth z Dekretu 5 maja wyjętych wykonały, pod utratą rzeczy sądzoney zastrzegł, o czem dla wiadomości trzykrotnie przez gazetę Kuryera Litewskiego awizuje.

Antoni Kwiatkowski Sądu Gł. Assesor.

Jan Łazowski Regent Sądu Czas. Gł. Lit. Wileń. 2go Dapart.

Wezwanie Pretensorów.

2. Zeszły z tego świata s. p. Alexy Kościalkowski Marzałek Ptu Wilkomirskiego zostawił jedynym swoim sukcesorem nieletniego Janusza Kościalkowskiego. Opiekunowie gdy nie znajdują w papierach pewney wiadomości o długach fundusz pozostały nieletniego obciążających, chcąc mieć pewny billans dla regularney opłaty procentów i kapitałów, czynią niniejszą odezwę do wszystkich

zeszłego Alexego Kościalkowskiego kredytorów i pretensorów, i proszą ażeby do dnia 1 junii roku terażniejszego 1823 a nardaley w przeciągu trzech miesięcy oblię swoję okazać atoremuk lwick z opiekunów, albo kopie zupełne zgodne z autentykami na pocztę do Wilna pod adresem niżej podpisanego opiekuna przesłać raczyli. Teżoż nieletniego Janusza Kościalkowskiego w Gubernii Wileńskiej w powiecie Wilkomirskim w parafii Ponedelskiej do wypuszczenia w arendę w terminie sgo Jana od junii 24 roku terażniejszego 1823 są dwa udzielne folwarki, Mazuyki i Paryzki zwane, do dóbr Popiela należące. Mają w sobie dwa funki udzielne z regularnem gospodarskiem zabudowaniem. Wysiewu oziminy purb 160, dymów włościańskich roboczych 45 i czynszowych od głównego fundum Popiela odlączonych 65 i wszystkie gospodarskie dogodności i potrzeby. Ktoby życzył sobie te folwarki arendować, raczy przyschać na dzień 1 junii roku terażniejszego 1823 do samego fundum Popiela gdzie inwentarze i wszystkie potrzeby o tych folwarkach wiadomości znajdzie, i z opiekunom umówić się o arendę, i prawo arendowne wziąć będzie mógł. Dat roku 1823 miesiąca apryla 27 dnia. W imieniu wspól opiekunów W. Michała Kościalkowskiego D. palata b. wywodowego Ptu Wilkomirskiego, W. Matusza Siesickiego Prezydenta b. Ziemskiego Ptu Wilkomirskiego i w imieniu własnym podpisuję. Franciszek Komorowski Marzałek b. Ptu Wilkomirskiego.

W lno drukować, Szymon Zawisza Prezydent Sądu Główn.

Wezwanie stron.

2. Stronnie do postanowienia Sądu Gł. Lit. Wileń. 2go Ciągłego Departamentu, przez wyrok remissyny w dniu 9 kwietnia idącego roku zapadły ogłoszonego, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, funduszu W. Ferdynanda Alexego Staniewicza b. Assesora Sądu N.ż. Ziem. Upt. od dnia 10 maja tego roku rozbiorem sprawy konkursowej w mieście Sądowym Poniewieżu zajął się. A ogłaszając przez niniejszą awizację o tej awizacji, wszystkie interessowane strony zaratem uwiadamia, iż w dniu 25 tego miesiąca maja wziąć sprawę do namowy zamierza i że w stosunku do praw remissy amissją nieobjawionych pretensjów zapisze. Dat 1823 maja 12 dnia Poniewież. Sądu Exdywizorskiego Regent Jan Jasieński.

Wolno drukować świadczę. Jan Olechnowicz Prezydent Ziem. Upit.

O zgubionym oblię.

2. Za oblięm roku 1809 augusta 20, od niżej podpisanego na imie WJXiedza Jana Szulca Kanonika Inlantskiego na talarów bitych siednset N. 700. wydanym, w którym oblię wyrażono było, iż ta należność wynika z oblię s. p. Ignacemu Szulcowi Rotmistrzowi Ptu Wilkomierskiego wydanego, i który oblię jakoby z kancelaryi Grodzkiej Rossieńskiej z komportacji zginał, i za przelewem roku 1820 apryla 9 od WJXiedza Jana Szulca Kanonika na W. Józefa Szulca Szambelana byłego dworu polskiego wydanym i roku 1821 dnia 28 grudnia w Grodzie Wileńskim aktykowanym rozpoczęty był proceder, który na wyroku Sądu Głównego Litewskiego Wileńskiego Depart. drugiego roku 1822 nowembra 24 zapadłym, ukończonym został. Tym wyrokiem z powodu zaginięcia oblię, termin opłaty summy z warunkami w dekrete wyszczególnionemi w roku 1823 junii 24 przeznaczono, z włożeniem obowiązku na strony prawujące się, ażeby o zaginieniu oblię awizacją do Gazet Kuryera Litewskiego dla potrójnego ogłoszenia podały. Dopelniając tego obowiązku niżej podpisany niniejsze czyni ogłoszenie. Ktoby więc wiedział o znaydowaniu się u kogokolwiek tego oblię, albo ktoby go miał w dacie powy-

żey wyrażoney lub z odmianą daty, lub jeśliby był ten oblig w którey kancelaryi aktykowanym, uprasza się o przesłanie wiadomości o tém do niżej podpisanego. Dat roku 1823 apryla 27 dnia. Franciszek Komorowski Marszałek Ptu Wileńskiego.

Wolno drukować Szymon Zawisza Prezydent Sądu Głównego.

P o z e w.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY Mości Samowładcy Wszech Rosssy etc. etc. etc.

Wypis z xiąg Ziemskich Powiatu Słonim.

Roku 1823 meca maja 11 dnia. Przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY Mości Ziemskimi Powiatu Słonimskiego, stanawszy obecnie woźny powiatu Słonimskiego Teodor Rymaszewski Kwit swój relacyyny podanego pozwu zeznał, a sam pozew do akt podał w te słowa: Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY Mości Samowładcy Wszech Rosssy etc. etc. etc. UUr. Alexandrowi Choroszewskiemu, i Dyzmasowi Ginettowi Chor. Ptu Wileń. jako Opiekunom, a Sofronii Ginettównie sukcesorze po zesłych Antonim i Maryi z Borzymowskich Ginettach Kracyczkach Lidz., niemniey Ignacemu Tukalle b. Sędziemu Granicznemu Lidz. pozew przed Sąd Ziemski Powiatu Słonimskiego, na kadencyą następną oktobrową, wynosi się z instancyi Ur. Ferdynanda Borzymowskiego Prezydenta Ziem. Słonim. Który do dokumentu wieczysto działowego przerecznego przez Ur. Tadeusza Borzymowskiego b. Prezydenta Grodz Ptu Słonim. na rzecz potomstwa w roku 1811, septembra 28 uczynionego, et eorundem przed Aktami Ziem. Lidz. przyznanego, do dokumentu kwietacyynego od Maryi z Borzymowskich Ginettowey, temuż Tadeuszowi oycowi, i żał. synowi Borzymowskiemu, w roku 1815 apryla 25 uczynionego, a julii 17 w Grodzie Słonimskim przyznanego, do dalszych w sprawie złożyć się mających dowodów, niemniey oświadczenia w Aktach Ziemskich Słonim. zapisanego referując się obżał. pozywa oto: Tadeusz Borzymowski L. Prezydent Grodz. Słonim. przez dokument działowy w dacie wyżej wspomnioney nastąpił, zrzekając się dóbr ziemnych na rzecz żał., dla córek na exdotacyą po zł. 60.000 przeznaczyl, skutkiem którego Marya Borzymowska siostra żał. wyszedłszy za Antoniego Ginetta, stosownie do przeznaczenia oycy, na sumnę 60000 zł. wzięwszy od żał. oblig. wydała kwietacyyny z dóbr oyczystych i macierzystych dokument, w późniejszym czasie kiedy Antoni i Marya Ginettowie zesłi z tego świata, a córka ich nieletnia Sofronia Ginettówna pozostała jedyną funduszow rodzicielskich sukcesorką, Opieka Dworzańska Ptu Wileyskiego, dodała za opiekunow dla teyże nieletniey, żał. obżał. Dyzmasa i już nieżyjącego Józeffa Ginettow, dodany żał. za opiekuna, niemógł Opieką zajmować się, bo będąc debitorem nieletniey, z brzmienia praw zajmować się tąż Opieką niemógł, a ztąd nadpłaciwszy do rąk naturalnego Opiekuna obżał. Dyzmasa Ginetta z summy exdokacyyney zł. 60 000, zł. 1615 groszy 10, na resztujące zł. 58384 groszy 20, wydał nieletniey Sofronii Ginettównie z terminem opłaty w roku 1822 dnia 23 apryla, obligacyyny dokument i od tey summy pod kwit obżał. Ginetta, corocznie opłacał procenta. Stało się że obżał. Tukal-

ło, za pretensyą do Antoniego Ginetta, powodem wydanego przezeń obligu stosowaną, pozwalał nieletnią Sofronią Ginettównę do Sądu Ziemskiego Wileyskiego w Guber. Mińskiej, w procederze umieścić do aktoratu i żał. jako Opiekuna, niepodając onemu ani do rąk ani na majątku pozwu, i lubo zyskał dekret w roku 1822 januaryi 10, pozwalający tylko za sumnę rub. sr. 3490, zajmować fundusz zesłego Antoniego Ginetta, nielegalnie jednak po uchybioney opłacie, trafiając z exekucyą dekretu, przez list pisany, i za przyciemnieniem do domu deltra osobiście oświadczył się, podać w Sąd Niższy Ziemski Słonimski prośbę żądając, aby summa nieletniey Ginettówny ze stopnia sukcesyji po matce do jey należna, pod satysfakcyą dekretu wyżej pomienionego zajęta była, żał. uważając iż jeśliby takową sumnę pod nieletność aktorki, za dług zesłego Ginetta opłacił, za dóysciem jey lat drugi raz odpowiadać musiałby, zmuszony z tego powodu bronić się od odpowiedzi w czas następnuy, pozywa wszystkich obżał. do Sądu i następnę przynosi proźby: o odesłanie pretensy obżał. Tukally do funduszow zesłego Antoniego Ginetta, o oswobodzenie summy u żał. będącey od odpowiedzi za dług zesłego Ginetta, z obżał. Opiekunami i nieletnią Sofronią Ginettówną, o nakaz jednoczasowego dowodzenia, iż summa w ręku żał. będąca, jest należną ze stopnia samey Ginettowey nie zaś Antoniego Ginetta, o ewinkowanie żał. iżby w czas następnuy nieodpowiadał, ze wszystkiemi obliższosc do dowodu, expęsa prawne i wszystko co się dowiedzie, wolna pozwu poprawa. Roku 1823, maja 10 dnia woźny zeznając iż w sprawie WJPana Ferdynanda Borzymowskiego Prezydenta Ziem. Słonim., kopiją tego pozwu zgodną z tym autentykem WJP. Ignacemu Tukalle b. Sędziemu Granicz. Lidz. drugą WW. Alexandrowi Choroszewskiemu i Dyzmasowi Ginettowi Chorążemu Ptu Wileń. jako opiekunom i nieletniey Sofronii Ginettównie aktorce jako niemającej w tey Gubernii osiadłości do drzwi Sądowych Ziem. Słonim. przybijając, przed Sąd Ziem. Słonim. na kadencyą następną oktobrową podawszy, dla łatwiejszego dóyscia wiadomości pozwanym, cały niniejszy pozew do gazety Kuryera Litewskiego na trzykrotną onego awizacyą podać postanowiłem. U tego pozwu i relacyi podpis woźnego takowy, Teodor Rymaszewski woźny Ptu Słonim. Jakowy pozew po zeznaniu i podaniu do akt jest do xiąg Ziem. Ptu Słonim. przyjęty i wpisany, z których i ten wypis pod pieczęcią urzędową Ziemską Słonimską w dacie jak jest wyżej, stronie potrzebującey wydany.

Zgodność z oryginałem i aktami zaświadczam. Ignacy Nielubowicz Ziemski Ptu Słonim. Regent.

Takowy pozew może Redakcyą do Gazet Kuryera Litewsk. umieścić. Prezydent Grodz. Wileń. Adam Dauksza.

3. Niżej podpisany ma zaszczyt donieść Szanowney Publiczności, że otrzymał z Warszawy, roboty nadworne Jęgo C. K. M. fabrykanta Pana Jahnena, pantofony o 6 okławach, wedle naynowszej inwencyi, mahoni we. Oglądać je można każdego czasu i o cenę dowiedzieć się w domu WJPana i Sowieznika Rogalskiego na ulicy Niemieckiej.
Jan Renner.

Zgubione papiery.

2. W dacie roku 1823 maja 15 dnia, zginęły papiery pewnemu Obywatelowi w obwołucie od koperty, mianowicie: dwa dokumenta, dwie prośby, ekstrakt oświadczenia, punkta do proźby, listy i między temi więcey innych, sznurkiem związane: ktoby znalazłszy oddał pod rewers W. Pisarzowej Ziemskiej Ptu Pińskiego Plewskiej, mieszkającej w domu JW. Biskupa Pilichowskiego, odbierze tam przyzwoitą nagrodę.

Wolno drukować Prystaw 1szej Części de Pertez.

Wezwanie sądowe.

3 Stosownie do wyroku w dniu 10 8bra 1822 roku zakroczonego, za złożeniem się Sądu Ziemskiego Telszewskiego ku rozbiorowi sprawy konkursowej z kredytorami W. Ludwika Godlewskiego, Dekretem Sądu Gł. Wileńskiego 2go Departamentu przeznaczanego, powodem niegotowości stron do tłumaczenia wzajemnych pretensyow, Sąd niniejszy słuchania takowej sprawy do dnia 1 nadchodzącego junii 1823 roku odracza i że w tym terminie do roztrząsania wszystko stronnym objaśnień przystąpi, a w dniu 15 tegoż junii mca całą sprawę do namowy wezmie, ogłasza, aby więc strony wszelką gotowość w zobopolnych poszukiwaniach miały, zaleca, a dla wiadomości tychże stron awizacyą trzykrotną niniejszego postanowienia w gazecie Kuryera Lit. do oney Redakcyi odnosi się, i że już więcey awizacyow czynić nie będzie, ostrzega.

Aloizy Gadon Sędzia Ziemski Ptu Telsz kawaler orderow.

Józef Stulpin vice-Regent Ziemski Ptu Telszewskiego.

3. W sklepie Domu Dobroczynności Wileń. jest wyka do przedania, funt groszy 20.

2 Roku 1823 miesiąca maja dnia 19, niżej podpisany przez niniejszą awizacyą ma honor zastrzedz Szanowną Powstachność, iż JW Franciszka z Białozorow Bystramowa v. Marszałkowi i b. Prezydentowi Grodz. Ptu Upit., cokolwiek wniosła w dom męża wszystkim się z rzekła 1816 mca 8bra dnia 18 dokumentem formalnie z pieczętami wydanym i na Sądzie przez samę obecnie przyznanym, na męża i potomstwo syna Karła, córki Antoninę i Marię Bystramow, nie zostawując żadnego sobie prawa zaciągania na ten fundusz pożyczni. Takowe ostrzeżenie dla doyscia każdego wiadomości podając do Kuryera Lit. w dacie powyższej podpisał Karol Bystram v. Marszałek i b. Prezydent Grodzki Upit.

Roku 1823 maja 19d. Wolno drukować Wileński Ziemski Sędzia Aloizy Jasiński.

Oświadczenie.

2. 1823 r. dnia 17 maja do protokółu pocznego Sądu Ziemskiego Powiatu Wileńskiego w imieniu WJP. Franciszka Jakubińskiego Porucznika byłych woysk Polskich Koronnych, zostało podane w referencyi do uprzednich oświadczeń w Aktach publicznych jurydykcyi i roznodatnie zapisanych, przeciwko WJ. Xiędzu Felixowi Krzyżanowskiemu Kanonikowi Kamienieckiemu Altarzyście Staro-Miadziolskiemu, i WJPanu Stanisławowi Dmochowskiemu byłemu Assesorowi Sądu Niższego Zawileyskiego Ptu o poczynione szkody i ubytki w czasie ichże nielegalnych tradycyi i ad-

ministracyi folwarku Szpakow w Pcie Zawileyskim położonego, Dziedzictwa zeszlých s. p. Józefa Starosty Bernatowskiego oycy, Franciszka syna Giedroycia, w zastawney possessyi żalącego od r. 1808 za summę 30,000 złotych polskich zostającego, w zastrzeżeniu poszukiwania prawnie na wyż wyrażonych Ichmościach, regulujących się do tychże ex re ich uzurpacyyney possessyi, w czasie rządzenia tym majątkiem pod prawną zastawą żalącego będącego, pretensyi. razem z ostrzeżeniem niewchodzenia z obżałowanemi w żadne układy tyczące się folwarku Szpakow. Takowe oświadczenie podpisują Franciszek Jakubinski.

Takowe oświadczenie jako w Akta Ziemstwa Wileyskiego zamieszczone, że do druku przez Redakcyą przyjęte bydz może, świadczy Wileyski Ziemski Regent Jan Zienkiewicz.

2. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłaszając, iż wzięci za nieokazanie na piśmie świadectw aresztanci, Antoni Pietrowski, Maciej Naruszewicz, Grzegorz Styczyński i Leon Zaskiewicz, z których pierwszy Pietrowski chociaż powiadał że jest rod-m z Gallicyi, Czernowieckiej Gubernii z wolnych ludzi, i że po wzięciu jego w Smoleńskiej Gubernii był odesłany do Gallicyi, jakowe opowiadanie, po uczynieniu ze Smoleńskim Gubernialnym Rządem sprawki w istocie niepotwierdziło się, a ostatni trzej Naruszewicz, Styczyński i Zaskiewicz niepamiętający miejsca urodzenia swego, na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod d. 29 augusta 1807 roku, uznani za włóczegów i oddani do służby woyskowej. Przymioty pomienionych włóczegow: Pietrowski wzrostu 2 arsz. 7½ wiersz., twarzy okrągławey czystey, na prawey stronie twarzy jest brodawka, nosa długiego, oczu karych, włosów ciemnorusych, mówi czysto, od urodzenia lat 25; Naruszewicz wzrostu 2 arsz. 6½ wiersz., twarzy okrągławey czystey, nosa miernego, oczu światłoszarych, włosów światlorusych, mówi czysto, od urodzenia lat 35; Styczyński wzrostu 2 arsz. 6½ wiersz., twarzy nieco szerokiey czystey, nosa cienkiego, oczu szarych, włosów czarnych, mówi czysto, od urodzenia lat 20; i Zaskiewicz wzrostu 2 arsz. 4½ wiersz., twarzy okrągławey czystey, nosa zadartego, oczu światłoszarych, włosów światlorusych, mówi czysto, lat 20; a zatem jeśliby pomienieni włóczęgi okazali się do kogo przynależącymi, aby ten z prawnemi o przynależeniu ich dowodami, prosił gdzie należy, w oznaczonym prawami terminie, o kwit na policzenie za rekrutow. Dnia 8 maja 1823 roku. Mińskiego Gubernialnego Rządu Sekretarz Tytularny Sowietnik Felicyan Arcimowicz.

Wyjeżdża za granicę.

3. W Królestwo Pruskie do miasta Kennigsberga i Memla służący 1szej gildzie kupca Salomona Heymana Star. Josel Tobiaszowicz Sakheyem z Leybą Szepszelowiczem Ginsbergiem, Morduchem Isserem Potruchem i Szmoytem Szeftelowiczem dla interessow handlowych na miesiąc ośm N. 8.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 22 maja rubel srebrny 3 rub. 79½ kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 77, stary r. 11 kop. 58, imperyal r. 36 kop. 80½.